

IN MEMORIAM

FRANE MATOŠIĆ

(Split, 25. studenoga 1918. - Split, 29. listopada 2007.)

Legenda za sva vremena

FRANE JE BIO AUTORITET KAKVOGA *Hajduka* U SVOJOJ POVIJESTI NIJE IMAO, I KOD SUIGRAČA I KOD SUDACA. PRODUŽENA RUKA TRENERA NA TERENU. BIO JE I OSTAO SIMBOL LJUBAVI I PRIVRŽENOSTI SVOM *Hajduku* ZA KOJI JE UVIJEK ISTICAO DA MU JE SVE

Piše **Jurica Gizdić**

Frane Matošić *Hajdukova* je legenda za sva vremena. Nogometni trener koji je za klub odigrao najviše utakmica, 739, i postigao najviše zgoditaka, 729. Taj rekord teško će ikada biti nadmašiti.

Rodio se u Splitu, u Matošićevoj ulici, 25. studenoga 1918. godine. Bio je izraziti napačac, jugoslavenski nogometni reprezentativac. S devet godina počinje se družiti s nogometnom loptom koja će obilježiti njegov život. Počeo je u *Hajdukovu* pomlatku u generacija "tića i rebaca" znamenitog barba Luke Kaliterne. Za seniorsku momčad debitirao je 1935. godine protiv *Slavije* iz Sarajeva. Tada je imao 16 godina. U momčadi je vladalo rivalstvo tko će igrati centarfora, Leo Lemešić ili Vlade Kragić, jer je to mjesto u momčadi bilo rezervirano samo za odabранe. Obojica su bili toliki znalci da je Luki Kaliterne bilo teško odlučiti kome dati prednost. Barba Luka je razmišljanje prekinuo odlukom: "Leo igra jednu spojku, Vlade drugu, a ti, mali Frane, centarfora". *Hajduk* je tada pobijedio 10-1, a mali je Frane postigao svoja prva dva zgoditka.

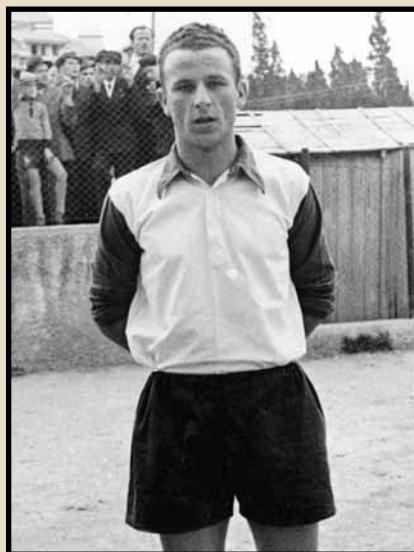
Frane Matošić ostaje na mjestu centarfora i spojke sve do 1956. godine kad se, u 38. godini života, oprostio od aktivnog igranja nogometa. U međuvremenu je po godinu dana proveo u beogradskom BSK-u i talijanskoj Bologni.

Trener i potpredsjednik

S *Hajdukom* je osvojio prvenstvo Banovine Hrvatske u sezoni 1940./1941. i prvenstvo NR Hrvatske 1946. U prvenstvu NR Hrvatske 1946. najbolji je strijelac sa 13 postignutih zgoditaka, kao i u prvenstvu Jugoslavije u sezoni 1948./1949., sa 16 zgoditaka. S *Hajdukom* je osvojio titule prvaka Jugoslavije 1950. i 1952. i u sezoni 1954./1955.

Frane Matošić od 1955. do 1956. obnaša dužnost tehničkog referenta NK *Hajduk*, a potom i trenera prve momčadi od siječnja 1957. do lipnja 1958. Treba napomenuti da je u prvenstvenoj sezoni 1964./1965. zajedno s Ozrenom Nedoklanom ponovno bio trener "bijelih". Neko je vrijeme obnašao i dužnost potpredsjednika kluba.

Trenirao je i NK *Split* kada je drugi put ušao u prvu saveznu ligu u prvenstvenoj sezoni 1960./1961. Radio je kao trener i u Tunisu, 1957. je trenirao seniorsku reprezentaciju Jugoslavije, da bi 1958. trenirao i omladinsku reprezentaciju. Od 1958. do 1962. obnašao je dužnost predsjednika Zbora trenera Splitskog nogometnog podsaveza.

Osvajač srebrne olimpijske medalje

U reprezentaciji Jugoslavije Frane Matošić nastupio je 16 puta, sedam puta prije, a devet poslije II. svjetskog rata. Petnaest nastupa imao je kao nogometni trener *Hajduka*, a jednom je nastupio kao nogometni trener beogradskog BSK-a. Postigao je šest reprezentativnih zgoditaka. Za reprezentaciju debitirao je u Bukureštu 8. svibnja 1938. u Kupu Male Antante protiv domaćina, reprezentacije Rumunjske, Jugoslavija je pobijedila 1-0 upravo Franinim golom. Od reprezentativnog dresa oprostio se 9. svibnja 1953. u kvalifikacijskoj utakmici za Svjetsko prvenstvo protiv Grčke u Beogradu. Rezultat je bio 1-0, a Matošić je ponovno postigao jedini zgoditak na utakmici. Bio je sudionik Olimpijskih igara 1948. godine u Londonu i osvajač srebrne olimpijske medalje. Ističemo da je Frane bio član one znamenite momčadi *Hajduka* koja je kao prva nogometna momčad slobodne Europe, obnovljena na Visu, 7. svibnja 1944. godine.

Golovi su posebno obilježili Matošićevu karijeru. Pričao je Frane kako je puno golova postigao izvan šesnaestecra. Pucao je iz daleka, slobodne udarce, penale. Nikada napamet: *Opali, pa di balun ode.*

Prošao školu Luke Kaliterne

Prošao je cijelu nogometnu abecedu. Još prije debija u dresu *Hajduka* svladao je sve nogometne elemente škole Luke Kaliterne. Frane Matošić dugo je na terenu bio pravi kapetan momčadi. Kapetansku je vrpcu naslijedio 1947. godine od brata Jose. Frane je bio autoritet kakvoga *Hajduka* u svojoj povijesti nije imao, i kod suigrača i kod sudaca. Produžena ruka trenera na terenu. Bio je i ostao simbol ljubavi i privrženosti svom *Hajduku* za koji je uvijek isticao da mu je sve. "*I po Hajduku se Split poznaje*" - volio je napomenuti Frane Matošić. Kao najdražu utakmicu u karijeri isticao je onu kada je *Hajduk* usred Zagreba pobijedio Dinamo 6-0.

Frane Matošić, istinska legenda hrvatskog i dalmatinskog nogometa, obilježio je jednu *Hajdukovu* epohu, onu četrdesetih i pedesetih godina prošlog stoljeća kada su osvojene prve dvije titule prvaka Hrvatske i prve tri poslijeratne titule prvaka Jugoslavije. Za sva vremena bio je i ostao sinonim kako se bori i voli bijela boja, *Hajduk* i rodni Split. Nositelj je najviših priznanja *Hajduka*, Zlatne značke s briljantom i Zlatne kapetanske trake. Preminuo je u Splitu 29. listopada 2007. godine i pokopan na splitskom groblju Lovrinac.